

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 10.

Maribor, dn 27. januarja 1913.

Letnik V.

To be or not to be.*

„Die Hauptfront des Feindes steht jetzt im Süden und den deutschen Alpier hat das Geschick fast plötzlich ins Vordertreffen gestellt. Also! wird der Deutsche Schulverein seine Haupttätigkeit nach Süden verlegen müssen, aber nicht in dem Sinne, daß die Gegner deutsch lernen, sondern daß die Deutschen deutsch bleiben.“

(Glavna sovražnikova sila stoji sedaj na jugu in nemške prebivalce Alp je postavila u-soda skoro nepričakovano v prve vrste. Zato bo moral nemški Schulverein obrniti svojo glavno pozornost na jug, toda ne v tem smislu, da se bodo nasprotniki učili nemščine, ampak da bodo Nemci ostali Nemci.)

(Iz pisma nemškega pisatelja Roseggerja poslancu Dobernigu. (Glej „Tagespost“ od dne 23. januarja, večerna izdaja!)

Biti ali ne biti. Za Jugoslovane so napočili dnevi, v katerih se bo odločila njihova bodočnost, v katerih se bodo morali boriti za svoj obstoj. (To in nič manj ne povedo zgoraj navedene besede Roseggerjeve. Nemštvo hoče v bodoče vso svojo silo vreči na jug. Na drugih bojnih poljih hoče skleniti premirje, ali vsaj skrčiti svoje napadalne čete na minimum, a gros svoje armade pa hoče poslati nad našo domovino. Težki, odločilni dnevi nas čakajo in človeka obhaja skoro strah, ko vidi, kako sistematično in s kako verno se pripravlja Nemec na svoj osvajaški pohod. Ta strah je tem večji in deloma tudi opravičen, ker je Nemec nasprotnik, ki se ne splaši pred nobenim sredstvom.

Poslušajte samo Roseggerja! Koliko (trivodne drznosti in neodkritosrčnosti zveni iz zgorajšnjih besed. Mož, ki je zbral Schulvereinu s svojo inicijativo milijone, mož, pod čigar imenom se odvijajo šole v čisto slovenskih krajih, v krajih, kjer razun kakega začasno nastavljenega uslužbenca ni nobenega pristnega Nemca, vam zatrjuje pred celim kulturnim svetom, ne da bi ga občila rudečica, da ni namen Schulveina ponemčevanje slovenske dece, temveč samo:

* Biti ali ne biti. — Shakespeare, „Hamlet.“

PODLISTEK.

Boštjan.

(Predpustna povest; napisal Matko.)

(Dalje.)

Boštjanovo srce je poskočilo tretjič.

Padla je velevažna beseda in sicer iz ust rdečelične Bukovnikove Ančke, pred katero je poskočilo Boštjanovo srce trikrat, ne da bi Ančka o tem kaj slutila ali čutila.

V veliko Boštjanovo nevoljo je prišel prav tedaj Migovčev hlapec deske po grabnu ter tako preprečil nadaljnji razgovor.

Ančka je odhitela v mlin s poskočnim korakom in z nasmehom na ustnih, Boštjan pa se je podal na delo, ki se je sedaj, ko je bil zid že dovršen, izpremenilo v tesarsko.

Boštjan je bil mož obširnega znanja in znan že daleč naokoli kot zidar, tesar, dimnikar, piskrovez, v sili tudi čevljar, živinski zdravnik in bogve kaj li še vse. Vse je znal nekoliko, popolnoma ničesar.

Vkljub tej površnosti v izobrazbi mu vendar ni manjkalo spretnosti pri navadnih delih; tesarska je na primer opravljal zelo povoljno in zanesljivo. Zato je bila tudi kočja popolnoma zadovoljna z njegovim znanjem v tesarski stroki. V štirinajstih dneh je že stalo ostrešje in petnajstega dne je začel pokrivati z deskami in s smrečiji skorijami.

Zgodilo se je, da je včasih pozabil na obed ali na večerjo, toda na Bukovnikovo Ančko ni mogel pozabiti. Vedno mu je hodila po glavi, odkoder je navadno skočila v starikavo srce ter ga oživljala in pa dregala.

Kadar je prišla v mlin, takrat se je Boštjan še vselej zmotil pri delu; bližina Ančke je povzročila, da se mu je skrivil pri zabijanju žrebelj, ali pa je vdaril po prstu, namesto po žrebljevi glavici.

Kdo bi se torej čudil, da je začel Boštjan prav resno misliti na Ančko in na sveti zakonski stan, za

„daß die Deutschen deutsch bleiben.“ Mož, ki stoji v prvih vrstah nemškega naroda, koje-ga ime ima glas med vsemi kulturnimi narodi, ki predstavlja nekako kvintesenco vsega dobrega in plemenitega, kar se rodi v Nemcih, se ne pomišlja, ko je treba javnost napačno poučiti o namenih in delovanju Schulvereina. Za Boga svetega, ali je res, da se hoče samo ohraniti nemško, kar je nemškega, če se ustanavlja schulvereinske šole v krajih, kjer od nek-daj prebiva avtohtono slovensko ljudstvo, a se mogo-če prišteva k mogočnemu nemškemu narodu par ne-značajnežev, ki so zatajili svojo materinščino? Ali se pravi ohraniti nemško, kar je nemškega, če posečajo schulvereinske šole otroci, ki sploh nemški ne znajo? Vprašamo, ali more mož, ki kaj da na svojo besedo, trditi, da so bili kraji kot: Tezno, Pobrež, Razvanje, Radvanje, Pekre, Št. Lenart v Slov. goricah, Št. Ilj v Slov. goricah, Vuzenica, Poljčane, Pragarsko, Voj-nik, Konjice, Laško, Polzela, Velenje, Sevnica itd. kdaj nemški? Zakaj se je ustanovilo potem v teh kra-jih nemške šole, če ne zato, da bi se Slovence po-nemčilo. V nobenem zgoraj navedenih krajih se ni u-stanovila nemška šola samo za nemške otroke, am-pak se je v njo lovilo od pričetka slovenske otroke in v mnogih slučajih se je v početku privatno šolo zva-lilo na občino, v kateri razun nemškutarjev ni bilo nobenega Nemca. Ali se pravi ohraniti nemško, kar je nemškega, če se mora v nepotrebno ustanovljeno šolo, da bi se jo zvalilo na občino, dopeljati iz dalj-njega Dunaja nemške sirote? Ali se pravi ohraniti nemško, kar je nemškega, če se hoče ustanoviti Ros-eggerjevo šolo na Pesnici, kjer Nemecev še nikoli bilo ni? Se veliko je takih vprašanj, kojih odgovor ne stavlja Roseggerjeva zagotovila ravno v lepo luč. In če tako dela Rosegger, ki se ga prišteva med naj-boljšega najboljših nemških sinov, potem si lahko že mislimo, kako delajo še drugi.

Dnevi so tedaj težki, nevarnost za naš obstoj velika. Samo če bo naša obramba smotrena in enot-na, se bomo ubranili. Mi smo že pred časom slutili, kako se bodo razmere razvile, zato so naši voditelji že dolgo časa sem pripravljali pot za tesno, krepko in edinstveno obrambo. Njihov trud ni bil zaman. Pod zastavo spojene V. L. S. in Stranke prava se je okrog skupnega vodstva strnil cel katoliško-narodni

kar je imel več tehtnih vzrokov, izmed katerih sta bi-la dva najtehtnejša. Prvi vzrok je bil, da je on po-sestnik kočje in sveta okoli nje; drugi, da mu je An-čka rekla nekoč:

„Nobena se te ne bo branila.“

Stari bi se mogoče upiral, a če bi ga Ančka hotela na vsak način, potem je to toliko, kakor skle-njeno.

Pa se je zgodilo v prvem predpustu Boštjano-vega bivanja v lastni koči, da se je umil, pobril in pokrtačil ter stopil v Borje k Bukovniku.

Ker ni ljubil ovinkov, mahnil jo je kar skozi kuhinjo.

Usoda je hotela, da je našel v kuhinji Ančko samo. Dobrodušno jo je pozdravil ter takoj omenil, da je vreme lepo.

Ančka si ni vedela razlagati Boštjanovega pri-hoda; nekako prazničen se ji je zdel njegov obraz in obleka tudi ni bila vsakdanja. Mogoče gre kam snu-bit ter želi njenega očeta za spremljevalca; kam le? Take in enake misli je imela Ančka ter pomenljivo pogledala Boštjana.

„Oče so v sobi“, je dejala malomarno ter pre-maknila lonec na ognjišču.

„Oče . . .“, se je začudil Boštjan, neumno zroč v strop.

V tem hipu je skoro pozabil, po kaj je prišel. V glavi so mu plesale čudne misli; bližina izvoljen-ke ga je napravila okornega in nerodnega.

„Veš, Ančka“, začel je čez nekaj časa, „nekaj sem ti mislil povedati, veš, bajto imam in nekaj sve-ta in priden sem in zdrav in — in —“

„In — kaj še?“ ga je vprašala nagajiva Ančka ter bistro pogledala zmešanega Boštjana.

„In — in — ženil bi se rad.“

Boštjan je zardel v veliki zadregi; pogled mu je taval zbegano od roglatih burkelj v kotu pa do de-bele kuhinjske muhe na stropu.

Prebrisana Ančka je takoj uganila Boštjanove misli in želje.

hrvaško-slovenski narod. Ta armada, ki se pridno vadi in vsposobljuje za vse boje, bo, kakor upamo, močna dovolj, da se bodo ob njej razbili sovražni nas-koki. S še veliko večjo mirnostjo bi pa gledali v bo-dočnost, če bi naši nasprotniki v rodnem taboru tudi nekoliko umeli velevažnost časa ter tudi od svoje strani vestno in dosledno branili skupno domovino. Toda, žal, malo upanja imamo, da bi se v tem oziru kaj preobrnilo na boljše. Naši liberalci so breznačel-ni, malenkostni, ne vidijo dalje kot čez prag lastne hiše in se vstrašijo vsega, kar povzroča trud in mu-jo. Kako naj zasnujejo ti ljudje nekaj velikopoteznega in nekaj, kar bi naj imelo obstanek, ko so v svojem bistvu nergači in razdiralci. Kako naj zamislijo ne-kaj enotnega za celo Jugoslavijo, kako naj si posta-vijo skupni cilj in določijo enotno taktiko, če se še v posameznih kronovinah ne morejo zjediniti in so si vedno v laseh. Kaj naj tudi pričakujemo od ljudi, ki imajo v svojih prvih vrstah ljudi a la dr. Kukovec, kateri kot general na severu vodi svojo — sicer pič-lo — armado v sovražni tabor. Na celi črti se že bi-je boj broti prodirajočemu tujeu in sistemu, ki ga še ščiti, liberalni generali, ki stojijo na skrajnem krilu, pa nimajo nujnejšega, kot da vpadejo lastnim bratom v hrbet. Žalostno je, toda obupavamo ne, ker je naša življenska sila prevelika, da bi se dala streči.

Dovolj jasno?

Odkar je Slovenski klub širji javnosti priobčil pogoje za delazmožnost štajerskega deželnega zbora, pogoje, katere je v sporazumljenju s celo stranko sta-vil dosedaj dosledno pri vsakoletnih pogajanjih, bilo je opazovati dvojni učinek: nemški listi so začeli na novo zmerjati, slovenski liberalni listi so obmolknili.

Slovenski liberalni listi so obmolknili. Prej jim je bila obstrukcijska taktika premalo dosledna, cilji premalo jasni, a ko so zvedeli za pogoje in za dejst-vo, da se v tej smeri že od početka obstrukcije giba-jo vsa pogajanja, jim je naenkrat zmanjkalo sape. Obstupierunt omnes . . . Ta blamaža bi liberalcem lahko ostala prihranjena, ako bi se pri najbližjem pristašu Slovenske kmečke zveze informirali o pome-nu in ciljih slovenske obstrukcije.

„Ženil bi se rad“, je ponovila, „kdo ti pa bra-ni? Ali že imaš nevesto?“

Vsa kri, kolikor jo je premoglo Boštjanovo telo, je planila v glavo ter povzročila v njej velik nered. Da ga Ančka kaj takega vpraša! Ali je bila slepa za vse njegove hrepenenče pogleda, ki jih je pošiljal se-deč na strehi svoje kočje, čez potok k Bukovnikovem mlinu? Ali ni bil vedno prijazen ž njo in tudi ulju-den, kolikor se mu je zdelo prav napram slabšemu spolu? In zdaj noče uganiti, da je prišel zavoljo nje v praznični obleki, da jo je prišel naravnost snubit? S preklanimi besedami je govoril dalje:

„Veš, nevesto že imam, pa — sitno mi je — saj veš —“

„Nobena se te ne bo branila.“

„Nobena? — Veš, dekle! Ti — tebe bi r — rad. Tebe!“

Z največjo težavo je spravil te besede čez prag svojih ust.

„Mene?“ se je začudila Ančka z zategnjenim glasom; čez obraz ji je šinil skoro zloben nasmeh.

„Zakaj pa ravno mene?“

„Ker si mi všeč; pridna si tudi in čedna.“

„Ljubi Boštjan, iz te moke ne bo kruha.“

„Zakaj ne? Saj si sama rekla, da se me nobe-na ne bo branila.“

„Res je, nobena se te ne bo branila, ki še nima svojega fanta, a jaz ga že imam; nezvesta pa nočem biti.“

„Ali je tvoja zadnja beseda?“

„Zadnja! Pojdi drugam snubit, pri nas si opra-vil. Sicer pa lahko vprašaš očeta, v sobi so.“

Obrnila mu je hrbet ter pustila Boštjana na ta-kem cedilu, kakoršnega se Boštjan še v svojem celem triinštridesetletnem življenju ni spominjal.

Z velikansko prevaro v revnem srcu je zapu-stil kuhinjo; niti za trenutek se ni pomudil v Borjah, temveč pobrisal jo je urno po Mlinskem grabnu kar k svoji koči.

(Konec prih.)

Kajpada nemški listi s slovensko obstrukcijo niso zadovoljni in njim so njeni cilji preveč jasni.

„Tagespost“ piše: „Te (slovenske) zahteve ne pomenijo nič več in nič manj, kakor popolno delitev dežele in njene uprave in popolno zadovoljitev vseh slovenskih želj na gospodarskem polju.“

V „Tagblattu“ je dr. Negri izrazil prepričanje, da Slovenci štajerskega deželnega zbora sploh ne bodo pustili delovati, dokler ne dosežejo zaželjene nove ureditve na jugu.

„Marburger Zeitung“ se boji, da bi dežela se še bolj slovenizirala, ako se uda zahtevam slovenske obstrukcije. Mariborska tetka je najbolj okorna v mišljenju.

„Deutsche Wacht“ imenuje slovenske zahteve: „Ein Dokument der Unverschämtheit.“ „Diese Postulate überschreiten an Unverschämtheit alles an windischen Frechheiten bisher Dagewesene!“ Nemške poslance pozivlja, da se s Slovenci niti ne menijo o njih zahtevah.

Slovenska obstrukcija, katero so hoteli nekateri zadnji čas označiti kot nesmotreno in nejasno, je postala tudi vsem nasprotnikom, nemškim in slovenskim — jasna.

Preobrat v Turčiji.

Na Turškem je po četrtkovem „puču“ mladoturkov scenerija povsem spremenjena. Začelo se je novo dejanje, ki lahko dovede do najhujše katastrofe.

Pred par dnevi je še bilo čitati po vsem časopisju debelo tiskane naslove nad poročili iz Londona, kjer sedaj vade usodo Balkana — „Mir zagotovljen.“ In bilo je tudi pričakovati kaj takega, kajti velevlasti so končno vendar le izpregovorile resno besedo na naslov Turčije in porta, njej na čelu veliki vezir Kiamil paša, je začela izpregledovati, da jej je ves upor zaman, da se mora vdati zahtevam balkanskih zaveznih držav in velesil. Turška vlada se je ravno posvetovala o odgovoru na noto velesil in, kakor je znano, bi bil ta odgovor zadovoljiv: mir bi bil sklenjen. Seveda, mesta Skader, Janina in Odrin ne bi bila več turška.

Tu pa je, kakor strela iz jasnega, udarila v to lepo diplomatsko idilo vest iz Carigrada, da so se mladoturki kar preko noči dokopali do moči, da so se jim postavili na čelo najodličnejši častniki turške armade, cirenajški junak Enver beg, general Mahmud Sefket paša in drugi, da so prisilili Kiamil pašo in njegove ministrske tovariše, da so odstopili, in je sestavo nove vlade prevzel Mahmud Sefket paša sam. In nova vlada je že sestavljena in sultan jo je tudi že odobril. Nesreča je hotela, da je ob tej priliki izgubil življenje tudi mož, na katerega so zrl mlado-turki vedno s prikrito in očitno mržnjo, Nazim paša, bivši vojni minister in vrhovni poveljnik turške armade na balkanskih bojiščih, mož, kateremu očita že vsa turška javnost, da je kriv nesreč, ki so doletele turško armado v bojih proti balkanskim zaveznikom.

Turčija ima torej novo vlado, ki je zavzela to svoje mesto v silno kritičnem trenutku in pod zelo neugodnimi auspiciji.

Položaj je od četrta stationeren. Kabineti velesil in Balkanska zveza pričakujejo z velikim zanimanjem in z vso napetostjo, kako se bodo nadalje razvile razmere v Carigradu. V poučenih krogih so mnogi, da je pričakovati odgovora Turčije na kolektivno noto velesil nekako v štirih dneh (in da bo nota vsebovala odklanjajoče stališče glede Odrina. Poslednje bi pa pomenilo zopetni izbruh sovražnosti, kar bi znalo biti povod internacionalnih zapletljivostev. Tudi danes došle vesti potrjujejo, da pripravlja Rusija posebno akcijo zoper Turčijo.

Kako presojajo v Turčiji motive preobrata, najbolj spričuje izjava bivšega ministra zunanjih zadev v kabinetu Hakki paša, Halil-bega. Halil-beg je bil predsednik prejšnje turške zbornice. Izjavil se je nampram žurnalistom, da je preobrat brezdvomno / smatrat kot izbruh nevolje v armadi, ki je vznevoljena nad zločinsko brezbrzičnostjo, da se je pustilo armado pred sovražnikom tako rekoč gladu umirati.

Rekel je: Mi nečemo in tudi ne moremo Odrina, ki se tako heroično drži, prepustiti, ker je Odrin naša stara prestolnica, brez katere bi ne bilo mogoče še nadalje zabranjevati pohoda do Carigrada. In istotako ne moremo odstopiti Egejskih otokov v bližini maloazijske obali, kajti ti otoki bi tvorili operacijsko podlago grškim agitacijam. In ravno v imenu narodnostnega principa, ki se ga v mednarodnem pravu tako rado naglašča, hočemo obdržati Odrin, čegar prebivalstvo tvori 80% moslimov. (Očita se nam, da smo se vrgli popolnoma Nemčiji v naročje. Res je, našli smo v Nemčiji simpatij in dobili denarja, ki nam ga je ves svet odklanjal. Za časa vladé Abdula Hamida smo izročili Nemčiji izvežbo in organizacijo naše armade. Mi si želimo miru, toda častnega miru, ki bi nam zasigural bodočnost. Ne obupam! Mi zmoremo postaviti pred fronto Bolgarov 300.000 mož in Bolgari, ki so že izgubili 70.000 mož, imajo pričakovati le neznatno podporo od svojih zaveznikov. Evropa nima interesa, da bi pospeševala pogin Turčije.

To so skrajno optimistični upi Turčije, a v resnici so pa dejanske razmere čisto drugačne. Na čelo nove vlade so sedaj stopili možje, ki bi radi naredili poslednji poskus, da bi se zboljšal naravnost obupni položaj na Turškem. Toda upanje, da bi prišlo do tega, se obče smatra kot minimalno. Bolgari in njihovi zavezniki Srbi že čez tri mesece oblegajo O-

drin, in le popolnoma spremenjen vojaški položaj bi zamogel prinesiti obleganemu mestu pomoč. Sicer se še baje lahko Odrin drži do konca meseca februarja, toda to ne spremeni prav nič na dejstvu, da bi morali Turki, če bi hoteli priti obleganemu Odrinu na pomoč, najpoprej uničiti zmagonosno bolgarsko armado pred Kataldžo, ki ima ondi izbornu utrjene pozicije. Sicer so res ojačili v poslednjem času turško armado pred Kataldžo, toda ali je sploh mogoče, da bi se mogla na vseh koncih in krajih tepena in poražena armada še kedaj vspešno meriti z zmagepijano, izbornu izvežbano, junaško bolgarsko armado? Nihče ne veruje. In ker za osvobojenje in rešitev Odrina ni pomoči in je turška armada obsojena na utrdbe ob Kataldži, je usoda evropske Turčije — zapečaten.

Podrobnosti o revoluciji v Carigradu.

Poročila o dogodkih dne 23. t. m. v Carigradu si precej nasprotujejo. Eno poročilo pravi: V prvih popoldanskih urah se je sestal ministrski svet, ki je sklepal o besedilu odgovora na demarcho velesil. Mesto je bilo navidezno popolnoma mirno. Ob pol 4. uri je bilo opaziti na cesti Babali živahno gibanje. Porti so se bližali mladoturški politiki in častniki. Tem se je bilo pridružilo kakih 300 zoftov in častnikov z zastavami. Na čelu demonstrantov sta korakala Enver-beg in Džavid-beg. Orožništvo, ki je stražilo porto, se jim je postavilo nasproti. Razvil se je kratek boj, v katerem so bili orožniki razoroženi, demonstranti pa so udrli v porto. Med tem, ko so prodirali častniki v palačo, se je nabirala množica ter kričala: Doli s Kiamil pašo, živela armada!

Enver-beg in Džavid-beg sta med tem z golima sabljama udrila v dvorano, kjer je zboroval ministrski svet. Enver-beg je stopil pred ministre in jim naznanil:

„Kabinet Kiamil paša je depositiran!“

Prisilil je nato ministre, da so podpisali prošnje za demisijo.

Enver-beg se je nato odpeljal v avtomobilu v sultanovo palačo ter prisilil sultana, da je sprejel demisijo ministrstva in imenoval Mahmud Sefket pašo za velikega vezirja. Sultan se je branil. Enver-beg pa ga je opozoril, da stoji demonstrantje na ulici in da je nevarno, upirati se volji naroda. Še le ko se je sultan po svojem privatnem tajniku prepričal, da se res pripravljajo demonstracije, se je vdal. Enver-beg je nato med burnimi ovacijami množice proklamiral na porti, da je kabinet Kiamil paše padel in da je Mahmud Sefket paša imenovan za velikega vezirja.

Med tem so odstavljene ministre internirali na porti in zastražili njih privatna stanovanja. Tudi vsi vladni listi so bili zastraženi.

Ob 9. uri zvečer je Mahmud Sefket paša iz terase vladne palače naznanil zbrani množici, da je sultan podpisal dekret, ki imenuje njega za velikega vezirja. Mahmud Sefket paša je nagovoril demonstrante ter jim naznanil, da bo napel vse svoje moči, da reši domovino. Množica mu je prirejala burne ovacije.

Da je bila revolucija vspešna, je pripisovati le samo zaroti častnikov pred Kataldžo in mladoturškim politikom. Že v torek se je bil zasnoval načrt za zaroto. V torek so se sestali revolucionarji pri princu Said-Halim paši, ter je ta konferenca sklenila, odstaviti Kiamil pašo in vpeljati vojaško diktaturo, če se vda kabinet in divan zahtevam demarcho velesil.

Zarotniki so opozorili Kiamil pašo, da naj skliče posvetovanje visokih častnikov in da naj se še le potem odloči glede nadaljne politike. Kiamil paša je to ponudbo odklonil. Zato se je revolucionarni komite v sredo zopet sestal ter sklenil, izvršiti že dolgo načrtani državni preobrat.

Demonstracije so se zvečer razširile. V mestu je zavladala velikanska zmešnjava. Del demonstrantov sploh ni vedel, zakaj gre, zato so klicali demonstranti po vseh ulicah: „V imenu božjem, v imenu božjem!“

Mladoturški komite je izdal proklamacijo na celo ljudstvo, v kateri obtožuje vlado Kiamil paše, da je hotela izdati Turčijo ter očita vladi, da se je kljub znanemu junaštvu armade / sramotno odločila k nečastnemu miru z balkanskimi državami. Kiamil paša je poglavito kriv nesreče domovine. Narod naj se dvigne in naj ne pripusti pod nobenim pogojem, da Turčija resignira na svoje svete pravice v Evropi. Manifest konča z besedami: „Žrtvujte vse, da ohranite Rumelijo!“

Velika nevarnost evropskega položaja.

Iz Dunaja poročajo:

Puč mladoturkov je mednarodni položaj silno kompliciral. Bati se je namreč, da ako se vojska zopet začne, Bolgari Turčijo popolnoma premagajo in se potem ne zadovolje več s tem, kar so dozdaj zahtevali. Ako pa bi se Turčija vspešno branila, preti od Sasonova že zagrožena intervencija Rusije, ki ima za cilj, povzročiti tudi razdelitev azijske Turčije. V tem slučaju pa bodo tudi ostale velesile zahtevale še vsaka svoj kos. Ker pa obstoja med tripelentento in trozvezo nasprotje, je nevarnost, da to povzroči svetovni konflikt. Zato je javnost nad nepremišljenim dejanjem mladoturkov ogorčena in zahteva, da se velesile hitro in pošteno zedinijo ter mladoturški regiment s silo vržejo ob tla.

Položaj v Carigradu.

Oficijozno dunajsko poročilo o mednarodnem položaju konstatira, da so dogodki v Carigradu, ki radi cenzure še niso popolnoma jasni, povzročili v di-

plomatičnih krogih veliko presenečenje. Toda, naj se zgodi karkoli hoče, eno je gotovo, da bo tudi nova vlada dala odgovor na demarcho velesil in pravtako je tudi sigurno, da mora Evropa dobiti ta odgovor, naj se v Carigradu vrše takšni ali drugačni dogodki. Sicer pa je tudi nesporno, da se tudi nova vlada zaveda velike odgovornosti, ako bi znova započela z vojnimi operacijami.

Kaj je hotela Turčija velevlastem odgovoriti.

Odstavljeni ministrski svet je v svoji znani seji sklenil velevlastem odgovoriti, da sklene mir na podlagi note velesil, da pa ne plača vojne odškodnine, niti ne da obljub za gotove privilegije krščanskim narodom v Turčiji. Tudi je med Turčijo in velesilami bilo dogovorjeno, da se odstopi Bolgariji ozemlje do črte Enos, tek Marice, Ergene, Lüle Burgas in Midia, ne pa Saros-Midia. Odgovor je vlada hotela še markiju Pallavicciniju podati pismeno, ostalim velesilam pa ga sporočiti telegrafično, kar je vstopil že v dvorano — Enver-beg. Slednjega se je vlada že dolgo bala, ker je pri Kataldži vso armado nahujskal.

Balkanski delegati.

Bolgarski delegati izjavljajo, da se je sedaj položaj razjasnil. Mesto zavlačevanja v Londonu bo sedaj govoril meč. Zavzeli bomo Odrin in korakali — proti Carigradu.

Crnogorski delegati so tudi zadovoljni.

Srbi so se pa izjavili, da so to slabe vesti in radi bi bili ljudstvu prihranili nove žrtve. No, če to mora biti, bo Turčija mir veliko dražje plačala.

Šukri paša grozil prejšnji vladi, da maršira na Carigrad.

Poveljnik Odrina, Šukri paša, je na naslov poprejšnje vlade poslal brzojavko, v kateri pravi, da bo, ako vlada Odrin odstopi, dal civilno prebivalstvo iz Odrina odstraniti, Odrin pa potem sam s svojimi topovi razdjal, še nato prebil skozi oblegovalno armado in s svojo ostalo armado potem korakal proti — Carigradu.

Turčija išče posojila v Avstriji.

„Ikdam“ potrjuje vest, da išče Turčija posojila v Avstriji. Baje se nahaja v to svrhu na Dunaju bivši zunanji minister Assim beg. Baje ta pogajanja ugodno napredujejo.

Zaplenjeno turško orožje v muzejih.

V sedanji vojni je bilo zaplenjenega mnogo najrazličnejšega turškega orožja. Srbi so ga spravili v Kragujevac in izbrali iz njega za muzej najlepše in najkarakterističnejše kose. Od ostalega orožja je poseben odposlanec belgrajskega gledališča izbral v gledališčne svrhe okrog 300 vojaških pušk, 150 ormantk, 300 jataganov, sabelj itd. Ker je ostala še ogromna množina takega orožja, je srbska vojna uprava pripravljena, darovati posamezne kose slovenskim muzejem.

V Carigradu je vse mirno.

Najnovejše vesti iz Carigrada javljajo, da vlada najlepší mir. Nova vlada je z vojaštvom zasedla vse važnejše dele mesta. Odgovorila bo vlada na noto še le sredi prihodnjega tedna.

Lista novega turškega kabineta.

Listo novega kabineta so predložili po noči sultanu. Kabinet je glasom nje tako sestavljen: veliki vezirat in vojna — Mahmud Sefket paša, predsedstvo državnega sveta — prin Said Halim, notranje zadeve — Hadži Adil, zunanje zadeve — samo začasno bivši atenski poslanik Muktar, mornarica — Mahmud, pravosodje — bivši carigrajski vali Ibrahim, finance — bivši predsednik računskega dvora, javna dela — senator Batzaria (Vlah), vakuf — Hajri, trgovina — bivši minister za notranje zadeve Džemal, pošta — Oskan, nauk — bivši guverner v Magneziji Šukri.

Indijski mohamedanci protestirajo proti kolektivni noti.

Liga indijskih moslimov je protestirala proti temu, da je tudi Anglija sodelovala pri noti, ki je bila predana v Carigradu. Mohamedanski Indijci pravijo, da žali njihov čut, če se sin Turke h tako nedostojnemu umoru.

Srbi v Draču in Lješu.

„Neue Freie Presse“ in „Neues Wiener Tagblatt“ priobčujeta izjave iz Belgrada se vrnivšega srbskega poslanika Jovanoviča, ki je povdaril, da je Srbija prežeta najboljših intencij in si želi z Avstrijo trdnega, trajnega in prijateljskega razmerja. Glede omejitve Albanije upa Srbija na naklonjenost Avstro-Ogrske. Na vprašanje, kedaj zapuste srbske čete že Drač in Lješ, je odgovoril srbski poslanik, da takrat, ko bodo že podpisali mir in bodo dogovorjene albanske meje, ki bodo vse zadovoljile.

Vojni dogovor med Srbijo in Bolgarijo.

Listi javljajo iz Belgrada, da so se vršila med Srbijo in Bolgarijo oficijelna pogajanja, kojih uspeh je poseben dogovor. Glasom tega bi dala Srbija Bolgariji v slučaju vojne z Rumunijo na razpolago 4 do 5 divizij, dočim bi poslala Bolgarija Srbiji v slučaju vojne z Avstro-Ogrsko 150.000 mož.

Kralja Nikole povelje armadi.

„Neue Freie Presse“ javljajo iz Kotora: Kralj Nikola je armadi povelje sledeče: „Junaki, še vedno

ste z orožjem na bojnem polju, vkljub viharjem in nevarnostim, da osvobodite, da zasedete, kar še ni v naši lasti in da razširite našo domovino, (do kamor imate pravico jo razširiti. Zaupanje v vaša nadaljna junaška dela je vredno vaših dosedajnih uspehov, je vredno mojih in vaših prednikov. Naša dolžnost je, da se spominjamo slavnih prednikov in se zgrinjemo okrog njihovih grobov. To je naša nedotakljiva pravica, za njo umreti, bi bilo sladko.

Najnovejša poročila.

Po najnovejših poročilih iz Londona, ki uradno še niso potrjena, so sklenili delegati balkanskih držav, mirovna pogajanja zaključiti. Iz Carigrada pa prihaja vest, da se je turški kabinet odločil, za nadaljevanje pogajanj. Na noto velesil hoče odgovoriti v teku štirih ali petih dni.

Avstrija in Srbija.

Belgradska „Pravda“ izraža upanje, da bo mogoče, vsa sporna vprašanja med Avstrijo in Srbijo rešiti mirnim potom.

Sultan odstopi?

Iz Carigrada prihajajo vesti, da bo turški sultan odstopil in bo na njegovo mesto prišel prestolonaslednik, ki je bil baje o nameravanem mladoturškem „puču“ informiran.

Politični pregled.

Nemčija.

Berolinski list „Tägliche Rundschau“ piše na uvodnem mestu o jezuitskem vprašanju sledeče:

Kakor izvemo iz najboljšega vira, se je državni kancelar po svojem zastopniku, državnemu tajniku dr. Delbrücku, in po šefu državne pisarne, državnemu podtajniku van Schaffenu, že delj časa pogajal z vodji centruma, dr. Spahnem, Groeberjem, Fehrenbachom in Erzbergerjem o sporazumu glede jezuitskega zakona. Pri prvem pogovoru se je izjavil dr. Spahn, da so vsi pogovori, če ne zgine zakon o jezuitih, brezpomembni. Do kakega zaključka še pa do danes ni prišlo, toda volja je na obeh straneh, da se doseže mir. Iz tega vzroka je začasno tudi izostala tozadevna interpelacija dr. Spahna v nemškem državnem zboru. Pričakuje se, da se bo zakon o jezuitih suspendiral za dobo deset let pod pogojem, da bodo izostala naseljevanja jezuitov in zakon bi po poteku desetih let čisto odpadel. V državnem zboru bi se za tak vladni predlog gotovo našla velika večina, ker bi se bržčas pridružili centrumu še socijalni demokratje in večina meščanskih strank. Konservativci bi tudi glasovali za tak predlog.

Raznoterosti.

Nadvojvoda Rainer na smrtni postelji. Nadvojvoda Rainer je težko zbolel in leži na smrtni postelji. Vsled visoke starosti cesarskega princa je pričakovati najhujšega. Včeraj popoldne je bil previden s svetotajstvi. Rodbina nadvojvode je zbrana v bolni-kovi sobi. Včeraj popoldne je zgubil zavest in se že nahaja v agoniji. Katastrofo pričakujejo vsak trenutek.

V slovo. Vsled naglega premeščenja v Krakov mi ni mogoče osebno se posloviti od vseh dragih prijateljev in znancev. Zato jih pozdravljam tem potom, ter jim kličem: Z Bogom! Ohranite me v prijaznem spominu! — L. Lacina, c. in kr. vojni kurat v Mariboru.

Za zidanje nove bolnišnice usmiljenih bratov pri Žalcu v Savinjski dolini (so obljubili) velečastiti gospodje duhovniki starotrške dekanije 1600 K, za kar jim izreka provincijalat pristrčno zahvalo.

„**Matica Slovenska**“ je svoje publikacije za leto 1912 razposlala vsem svojim p. n. gospodom članom, oziroma poverjenikom. Kdor še ni plačal članarine za leto 1912, naj to stori čim prej in pošlje članarino (4 K) direktno „Slovenski Matici“ v Ljubljano.

„**Narodni List**“ v Ljubljani. Kakor smo že zadnjič namignili, je celjskega „Narodnega Lista“ konec. Ni več celjski, ampak ljubljanski. Celjska liberalna tiskarna ga noče več tiskati, kakor se govori, in skoro gotovo bo pravilno, ker ji je preveč dolžan. Ker pa morajo liberalci, ki stoje pod dr. Kukovčevim komandom, imeti nekaj, kamor odkladajo svoje modrosti, se je „Narodni List“ preselil v Ljubljano. In zadnja številka je že bila tiskana v Dragotin Hribarjevi tiskarni v Ljubljani. Naše domnevanje, da je pospešila dolgočasnost dr. Kukovčevega nemškofilskega govora v Župelovcu usoda „Narodnega Lista“, se je obistinilo.

Jasni cilji. Hrvaško in slovensko časopisje poroča, da bodo tudi liberalni elementi med Hrvati in Slovenci ustanovili enako skupno politično organizacijo, kakor jo je naša stranka s katoliškimi hrvaškimi strankami. Kako bodo naši štajerski liberalci mogli pristopiti, je težko razumeti. Saj se še ne morejo od Gradca ločiti, kakor kažejo Kukovčevi govori, in v „Slogi“ se neprenehoma pritožujejo celo čez zvezo s Kranjci in smešijo skupnost s Hrvati. Bo zopet treba nekoliko politične hinavščine.

Priznavajo. Tudi najbolj zagrizeni liberalni krogi nam priznavajo, da ne odobravajo sedanje oficijelne politike celjske Narodne stranke. Kar uganja sedaj dr. Kukovec, to ni več slovensko. Tako si ni

upali niti dr. Negri zagovarjati nemške objestnosti, kakor jo je dr. Kukovec v Župelovcu. Dr. Kukovec se je dal zvoditi od svoje strankarske strasti preko mej dovoljenega, kar je najboljši dokaz, kako prav imajo oni činitelji v liberalni stranki, ki se borijo proti njegovemu voditeljstvu.

Postopanje liberalne stranke, ki se je z dušo in telesom vdinjala Nemcem, mora zlasti še vzbuditi naše začudenje, če se ozremo na politično stran našega boja. Že samo krivice, ki so nas zadele od strani deželnega odbora in deželnega glavarja samega v jezikovnem oziru, morajo zadostovati, da se v tako resnih bojnih časih nobena slovenska stranka ne more vezati s takimi ljudmi. Deželni odbor ne izda načelno nobene slovenske rešitve na slovenske občine. Če se slovenske občine branijo sprejemati nemške odloke, kaznuje deželni odbor takoj župane. Slovenske vloge in če so še tako važne, ostanejo mesece nerešene, ker razni deželni uradniki mrzijo slovenski jezik. In za brezpogojno spravo s takšnimi ljudmi govorijo in se pehajo naši slovenski liberalci. (To so res ljudje, ki vzamejo lahko na svojo narodno čast in narodni ponos — patent.

Brezmejna sramota. Vsem, ki narodno čutijo, v premislek! Kadar je treba kje na Spodnjem Štajerskem pri občinskih volitvah nastopiti proti Slovincem in oddati glas za nemškutarje, vedno je najti deželni odbor dvojezične vojvodine Štajerske med našimi nasprotniki. Razni Attemsi prihajajo najsigurnejše na Spodnji Štajer, kadar so kje kake volitve, da oddajo svoj glas nasproti Slovincem. S takimi možmi se pač ne more vezati in pajdašiti nobena slovenska stranka. Najpodlejšje izdajstvo pa je, če v boju proti tem strupenim sovražnikom slovenskega naroda vpadejo slovenskim bojevnikom v hrbet lastni slovenski bratje. Sramota je še na svetu, toda za takšne ljudi je ni več.

Nasvet. Ker je dr. Kukovec v Župelovcu tako vstrajno in neutrudljivo branil nemško stališče, bi mogoče ne bilo napačno, če bi se obrnil na Nemce za kakšno podporo za svoje gasililo. „Štajerc“ dobiva velike podpore od Südmarke.

Nepotreben srd. V Župelovcu, kjer je dr. Kukovec imel svoj germanski govor proti slovenski obstrukciji, je zborovanje vodil nadučitelj Pečnik, v St. Pavlu pri Preboldu nadučitelj Vidie, v Središču učitelj Sinko; shod v Rajhenburgu je zbobnal skupaj nadučitelj Potočnik, shod v St. Juriju ob južni železnici učitelja Kveder-Čulk itd. In tako gre naprej! In potem se pa srdijo učitelji, da naša stranka ne gre učiteljem zaradi plač na roko.

Francoz o Jugoslovanih. V „Tempsu“ priobčuje poslanec Abel Ferry članek, v katerem referira o doživljajih in opazovanjih s potovanja po slovanskem jugu. Ferry konstatuje, da se nahaja Avstro-Ogrska v nevarni gospodarski krizi in da izgublja denar in ugled, ker se je izneverila svojemu stališču kot država miru. Nadalje naglašja Ferry, da je imel priliko, se poučiti o razmerah na slovanskem jugu in da je pazno študiral Jugoslovane in njih politična stremeljenja. Na podlagi teh študij in informacij se je prepričal, da so avstrijski Jugoslovani lojalni in patrijotični element, ki je zvest svoji državi. Kdor trdi pa o njih kaj nasprotnega, jih zlobno obrekuje. Res pa je, da trpe Jugoslovani mnogo na krivicah, ki jim jih zadajeta Dunaj in Pešta. Ako se torej hoče preprečiti jugoslovanski iredentizem, potem je treba državno politiko nasproti Jugoslovanom izpremeniti v njenih temeljih. O Slovincih pravi Ferry, da je imel v Ljubljani priliko spoznati slovenski narod, ki je inteligenčen in vrlo sposoben za napredek in razvoj. Uvidel je, da je ta narod silno odvisen od Dunaja, ki pa ga je vselej oviral v njegovem napredku. Še le v novem času se more ta simpatični narod še le nekoliko svobodneje gibati in razvijati. Na Dunaju / jugoslovanskih razmer čisto nič ne pozna. Med Zagrebom in Dunajem je debel zid. Ko se je poslanec Ferry vrnil iz Zagreba na Dunaj, ter tamkaj pripovedoval o svojih opazovanjih na slovanskem jugu, so ga baje tamkaj gledali, kakor bi se bil vrnil v Pariz iz Maroka.

Postranski poklic bolgarskega carja. Bolgarski car ima razun svojega glavnega poklica še — postranski poklic. Izučil se je namreč kot strojevodja in ima v sedanji vojni pač dovolj prilike, da vporabi to svojo izkušnost. Navadno stanuje v železniškem vagonu. Ko je začela bolgarska armada prodirati proti Mustafi paši, je stopil na lokomotivo in sam vodil ta vlak. Car je izprašan strojevodja in je torej napravil potrebne izkušnje. Enake poklice imata tudi nadvojvoda oldenburški Henrik Avgust in vojvoda šlezko-holsteinski Henrik Ferdinand. Oba sta izprašana kapitana.

Več podčastnikov. Pri preosnovi armade po novem brambnem zakonu bo naša vojna uprava število dalje služečih podčastnikov zvišala na 30.000. Nasproti sedanjemu stanju bo znašal višek 14 do 16.000 podčastnikov. Pretežni del teh podčastnikov se podeli na naredniška, oziroma četovodniška mesta; na desetniška mesta odpade k večjemu deseti del. S tem se hoče omogočiti hitrejšo napredovanje v višje šarže in podčastnikom že zgodaj preskrbeti boljši življenjski položaj. Poleg drugih odredb v svrhu ustanovitve podčastniškega zbora po poklicu se v kratkem ustanove mesta štabnih podčastnikov, podobno kakor v vojni mornarici.

Stavka na dunajski eksportni akademiji. Ker so bili koraki slušateljev eksportne akademije, da se prizna akademiji značaj trgovske visoke šole, brez-

vspešni, so začeli slušatelji dne 24. t. m. z stavko. Profesorji so ob 11. uri dopoldne odpovedali predavanja. Rektor je zaključil zimski tečaj.

Avstrijsko zrakovlovstvo. „Fremdenblatt“ poroča, da se je ministrstvo odločilo, kupiti vodilni zrakovlov, čegar poveljnik je odpotoval v Nemčijo, da preskusi ta sistem.

Štajersko.

Studenci pri Mariboru. Naše katoliško slovensko izobraževalno društvo priredi v soboto, dne 1. februarja, ob 6. uri zvečer v prostorih gostilne gospoda Šauperla (Limbuška cesta) družinski večer z zanimivim vspreedom. Med zabavo igra domači tamburaški zbor. Vstopnina 30 vin. Pridite prav mnogoštevilno!

Črešnjevce, okraj Slov. Bistrica. V veseli družbi pri gostilničarju gospodu Matevžu Kapunu je nabral zavedni mladenič Janez Štefanič 11 K za „Slov. Stražo.“

Cirkovce. Občina Cirkovce je enoglasno izvolila častitega gospoda Melhiorja Zorko, ki že 10 let kaplanuje v naši župniji, za častnega občana.

Št. IIj v Slov. goricah. V nedeljo, dne 26. t. m. je šla 65 let stara prevžitkarica Uršula Pölzl iz Selnice k pozni sv. maši v Št. IIj. Blizu trgovine gosp. Swatyja zadeve v njo s svojimi sanmi, s katerimi se je pripeljal iz bližnjega hribčka, mariborski gimnazijec Sajovic in jo podere na tla. Starka je začela kri bruhati, in prenesli so jo v bližnjo hišo. Še isti dan po noči je umrla. — V nedeljo popoldne po večernicah se igra pri nas za naše razmere silno poučna igra „Naša kri.“ Igrajo domačini. Režiser igre je pa znani humorist jurist Dore Mašič. Sam igra vlogo mežnarja. Bo res vredno jih gledati. Pričakujemo tudi naše prijatelje iz Maribora. Saj je sedaj tako lepo vreme.

Celje. Liberalni listi so nešteto krat povdarjali, da hočejo „klerikale“ uničiti slovensko tiskarno v Celju. Uničiti pa jo hoče Narodna stranka sama, ki ne plačuje stroškov za „Narodni List“, ker je v groznih dolgovih. Ker je pa stara posojilnica v Narodn. domu posodila več kakor 100.000 K tiskarni, ne more mirno gledati, da podjetje propada, temveč je odslovila „Narodni List“, ki ne plača dolgov. Ali bo plačal dosedanje velike dolgove „Narodnega Lista“ dr. Kukovec ali Stibler, se še ne ve.

Studence. Neprijetno znanje z dr. Kukovcem kot odvetnikom sta napravila dva naša tržana. Ker nista bila zadovoljna z nastopanjem dr. Kukovca proti njima in sta izrazila svojo nezadovoljnost, ju je dr. Kukovec tožil, a s tožbo pogorel. Ginljivo je bilo gledati, ko je dr. Kukovec zastopnika strank prosil za milost z besedami: „Ali Vam nič ni mar čast stanovskega tovariša? Mesto članov o obstrukciji naj rajši piše general Narodne stranke (članke „Dr. Kukovec kot advokat“, kateri bodo vzbudili splošno senzacijo.

Sv. Jurij ob južni železnici. Urleb Blaž — klerikalec. V kandidatni listi naprednjakov najdemo v III. razredu tudi — Blaža Urleba. Postavil se je med same velikaše, može, ki so naši, ali pa so bili to še pred kratkim. Tako upa, da bo neopaženo z drugimi tudi on prodril, ako se cela lista voli. Ker v nekaterih vaseh nima svojega pristaša, je hočeš nočeš moral, ozir jemaje na okolico, moža Kmečke zveze vpostaviti. Ti pa odklanjajo to družbo z Urlebom in bodo volje ni od naših pristašev v razredu, v katerega jih je postavila naša stranka.

Naše prireditve.

Sv. Jurij ob južni železnici.

Včeraj je slavilo naše katoliško bralno društvo desetletnico svojega obstanka. Zaradi zasluga za društvo se je volil častnim predsednikom g. Franc Žličar, častnim članom gosboda Gregor Potokar in Jan-ko Artman.

O pomembnih dogodkih za naše društvo v prvem desetletju je govorila odbornica Kristina Regoršek. Nasprotniki si ustanavljajo svoja krokarska društva „Pipec“, kojih ideal je, da imajo vedno pipček pri sebi, mi si ustanavljamo bralna društva, da je vedno knjiga in časopis z nami. O časovnih razmerah na Spodnjem Štajerskem pred enim desetletjem je govoril Martin Šoler.

Slavnostni govor je imel poslanec dr. Korošec, ki je tudi pred 10 leti na ustanovnem shodu tega društva govoril.

Ob enem se je vršil občni zbor društva, na katerem je bil izvoljen zopet dosednji odbor z gospodom Klanjšekom kot predsednikom.

Koroško.

Želinje pri Velikovecu. Na svečnico popoldne po blagoslovu se vrši v Želinjah občni zbor izobraževalnega društva. Na vspredu sta govora in poročilo odbornikov o delovanju društva in volitev novega odbora. Člani društva in drugi društveni prijatelji, na shod!

Najnovejše.

† **Nadvojvoda Rainer.** Kakor se nam popoldne ob ¼4. uri brzojavno javlja iz Dunaja, je nadvojvoda Rainer umrl.

Loterijske številke.

Gradec	22. januarja 1913	36	14	50	79	20
Line	25. " "	38	29	78	31	17

Nova trgovina s štelazami n eša-
nega blaga dobro
upeljana, se da od ugodni pogoji s 1. marcem 1913
v najem pri Antonu Reicher, Sv. Barbara v Halozah.

Biser

med vsemi žitnimi kavami je
Franckova Perl-rž.
Vsak požirek iz škodelice potr-
juje premoč in fine kokovosti.

K vsaki

žitni kavi pa je, da se doseže v
resnici poln okus in lepa, okusna
barva, treba pridejati malo porcije
pravega zagrebskega: **Franckovega** pridatka za kavo.
Obe vrsti se dobijo v vsaki
špecerijski trgovini.

Velika narodna trgovina
Karol Vanič, Celje
Narodni dom

Postrežba točna, solidna! Vzorci na razpolago!
priporoča bogato zalogo **manufaktur-**
nega in modnega blaga, posebno
krasne novosti za **spomladne obleke**
po zelo znižani ceni!
Ostanki pod lastno ceno.

Somišljeniki — zahtevajte v gostil-
nah in trgovinah list „Straža“.

Enega dijaka

s rejme na stano ane in
celo hrano Franc Žebot,
Anga se 10 v Mar boru.

XXXXXXXXXX

Gostilna,

dobro idoča, s trgovin vred
na najpomnejšem kraju v
najbližji okolici mesta Celje,
z vsi gospodarsko opravo,
hlevi, konji, vozovi, travniki
itd. se tako prodajo zelo po-
ceni, v skupaj za 3.000
kron. Kje, pove u ravniš ve
tega lista. 15

XXXXXXXXXX

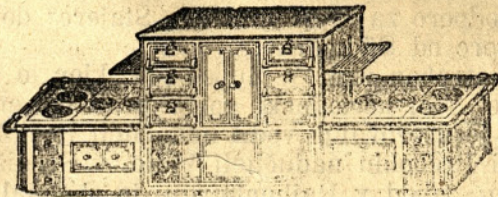
A. Vihar & N. Novak

Koroška ceste 53 Maribor Hengasse 2 in 4

se priporočata v izdelovanje vseh v to stroko spada-
jočih mizarskih del, kakor: za stavbe hiš, pohištvo
za stanovanja, šole, cerkve, prodajalne in pisarne;
izdelujeta portale in prevzajeta vsakovrstna popra-
vila. — Strogo solidna, najcenejša in hitra postrežba.

Tovarna za peči n. KOLOSEUS
Wels, Gorjše, Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa,
emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele,
restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s
plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki
trgovini, kjer ne, se pošljijo takoj. Zahtevajo se naj
„Originalni Koloseus-šedilniki in manj vredni izdelki
na se vrčajo. Ceniki zastoj.

Važno za ženine in neveste!

Zaradi prezidave moram izprazniti prostore, prodam torej
vsa pohištva nizko pod lastno ceno, kot ele-
gantna **pohištva za spalne sobe in obednice**,
elegantne **pisalne mize** itd. od najpreprostejše do
najfinejše izdeljave. **Neverjetno poceni!**

Josip Kolarič, mizarski mojster
v Mariboru, Franc Jožefova cesta št. 9.

Slaščičarskega učenca

sprejme takoj v uk Em. Ilich, slaščičar v Maribo-
ru, Gosposka ulica 38. 10

„Slov. Straža“ Vam pravi: Ne pahnite od sebe sreče, ki se Vam ponuja!

Kupite srbsko državno srečko iz leta 1888 v izborni
skupini treh srečk na 46 mesečnih obrokov po 3.25
K, še boljše pa v skupini štirih srečk na 46 meseč-
nih obrokov po K 5.50 z 11 žrebanji vsako leto! Srb-
ska srečka sama zamore se dobiti na mesečne obroke
po samo eno krono!

Glavni dobitki
100.000, 75.000 in 20.000
frankov vsako leto!

Ne prezrite, da se dne 1. februarja 1913 vrši žre-
banje turških srečk z glavnimi dobitki po trikrat 400
tisoč in trikrat 200.000 frankov vsako leto! Turške
srečke so prej kot slej najboljše in povsem varne
srečke. Mesečni obrok K 4.75. Velika skupina s tur-
ško, srbsko in še dvema drugima srečkama na me-
sečne obroke po K 6.25.

Vse ponudene srečke morajo biti
izžrebane!

Naročnina za vsak mesec izhajajoče slovensko poro-
čilo o žrebanjih vseh važnejših srečk stane leto 2 K.
— Pojasnila daje in naročila sprejema za „Slovensko
Stražo“ g. Valentin Urbančič, Ljubljana.

Opravična številka Nc V 989/12

9

Voščene sveče!

Za Svečnico priporočam velečastiti **duhovščini** svojo
bogato zalogo vseh vrst

voščenih sveč in voščenk,
kilogram po **4 krone**. Vzamemv plačilo tudi vosek, ki se je odcedil in
odpadel od sveč in sicer kilogram po **2 kroni**. Razpošiljam zabojčke s
tukaj plačano poštnino za vsako pošto in železniško postajo.
Da točno postrežem velečastiti duhovščini, imam v zalogi vse vrste **mili-**
sveč in **namiznih sveč**. Se priporoča

Franjo Duchek, poprej Jožef Dufek
svečar v Mariboru.

Trgovina tiskarne sv. Cirila v Mariboru**Koroška cesta šte. 5**

priporoča cenjenemu občinstvu svojo bogato zalogo

raznovrstnih križev

stoječih in stenskih, lesenih in nikljastih razne velikosti, po
izredno nizkih cenah. Na razpolago ima tudi ali pa oskrbi za

velike poljske križe

lesene podobe (korpuse) križanega, fino, umetno izpeljane 80,
90, 100 in še več centimetrov velike od 45 kron naprej.

Istotako ima v zalogi molitvenike najboljše vsebine,
rožne vence preproste in fine, velike stenske podobe v okvirjih
in brez okvirjev, najnovejše obhajilne podobe, male podobice,
škapulirje, svetinjice, velike in male in druge nabožne reči.

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin.

Pri c. kr. okrajnem sodišču v Mariboru sta po pro-
šnjidr. Rad. Pipuš, odvetnik v Mariboru kot oskrbnika
zapuščine dne 16. avg 1910 umrle Marije Drechsler
na prodaj po javni dražbi sledeči nepremičnini, za ka-
teri se je ustanovila pristavljena izklicna cena in
sicer za parcela: 1. štov. 108/1 stavbišče z 2 hišama in
gospodarskimi poslopji s pritiklino vred 30.000 K to
je hiša št. 24 v Mariboru Mühlasse.

2. št. 48/3 vrt mera 32 ar 91 kv. met. 14.000 K
Pritiklina (Wäscherrolle) se je cenila na 10 K in je v
ceni hiše 30.000 K zapopadena. Parceli se imata po-
samezno dražbati.

Dražba se bo vršila dne 4. februarja 1913 ob 11. uri
v pisarni dr. Franceta Firbas, c. kr. notarja v Mariboru,
Viktringhofgasse.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmo.

Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove
zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Dražbeno izkupilo je razen zneska 4000 K ki se
ima pri sodnji položiti kot varščina za zapuščinske pri-
stojbine, plačati v roke dr. Rad. Pipuš. Dražbene pogoje
je mogoče vpogledati pri c. kr. notarju dr. Fr. Firbas.

C. kr. okrajna sodnija Maribor

odd. V dne 10. januarja 1913.